

Jens Vilstrup

Lalandia

426 sider

Alpha

Som mange andre steder i Danmark er det historierige Lolland blevet til et stykke Udkantsdanmark, hvor historien fortæller, at armoden hersker, fattigdommen bor, husene får man i nakken, mens arbejdsløsheden huserer, medmindre man er relativt ved muffen og har økonomi og overskud til at tage til Hovedstaden efter jobbet.

Og Lolland og dets farverige sammensætning af mennesker, natur og landsbyer, der, som det hedder i Jens Vilstrups fantastiske roman, kun eksisterer, hvis man tror på, at de gør det, har noget langt mere vigtigt at byde på. Hvor tilfældige græstotter har spist stien gennem markerne, som det også hedder. Hvor tre høje lader og to siloer ligner kæmpe karameller, hvor ulve i Knuthenborg Safaripark også kan se ligeglade ud som om, de har glemt det hele. Hvor tristesse og vilkårlighed blander sig med naturmæssig rigdom, oplevelser, nogle få virksomhedsejeres store materielle rigdom, og hvor man lidt for ofte spiser citronmåne hører Otto Brandenburgs *To lys på et bord*.

MEN hvor den barske baggrund, den oprørske natur og ofte nedslående økonomi skaber mennesker, der leder efter det bestående, det der var. Livet som det nu er.

Her på Lolland begynder romanen efter dog at have været omkring Thailand, hvor hovedpersonen, enebarnet Tom, er taget ud for at lede efter sin bror, Nick, der er forsvundet sporløst, og hvor Tom, der var stærkt, stærkt knyttet til ham som barn, håber at kunne finde ham og redde ham. Han finder ham, men hvor bliver vi triste af at læse mødet. Det skal vi dog læse, for der er en direkte reference tilbage til opvæksten på det umiddelbart håbløse Lolland, hvor Tom aldrig ønskede at flytte ned, men blev nødt til at følge sine forældre, der mente, at lykken fandtes på Sydhavsøen.

Det er et spændende plot, Jens Vilstrup har sat op. For udover at vi får historien om to meget forskellige drenge, der finder hinanden, får vi også historien om, hvordan netop Lolland, dens farverige og nuancerede kultur, som andre Udkantssteder i Danmark forstås, er i stand til at skabe grobunden for, at man med hjertet på rette sted og med længsel og savn efter noget tabt i bagagen kan bruge en umiddelbar ussel baggrund til at finde tilbage til det, der var.

Ingen grund til at flygte fra sig selv. Det bestående er godt nok. Det skal man finde igen og værne om.

Bogen er tyk og god, og hvor man får lov til at smage så intenst på miljøet dernede i en grad, så man hurtigt kan vænne sig til at bo der; eller besøge stedet ofte og igen, også selv om man

skulle være bedre vant, og det fordi Jens Vilstrup indfanger os med sine ord og i fremragende stil agerer både naturvejleder, foredragsholder og rejseleder.

Vi indånder luften, snuser til markerne, taler med de sårede mennesker. Befinder os lige hjemmevant på Sjælland, Lolland og Thailand med dets bahts og Koh fucking Chang.